

Hypotekobligationer, kan drage nogen Slutning om, at det skulde have virket særdeles til Gavn for en høj Kurs, at der i Sverige er garanteret 30 Millioner. Jeg tror, at man med større Føje kunde gøre gældende, at den danske Stats Kredit er saa stor, at hvis en saadan Foranstaltning som den her paatænkte overhovedet skal hjælpe, vil den Anseelse, som Danmark i det hele staar i paa Verdensmarkedet, være saa stor, at vi kunne vente de højeste Kurser, derpaa tyde jo ogsaa de overordentlig høje Kurser, vi i dette Øjeblik kunne notere med Hensyn til Statens Obligationer. Men jeg skal ganske vist udtale nogen Tvivl om, hvor vidt det overhovedet vil være muligt gennem Hypotekbankinstitutionen at naa synderlig højere Priser paa de Papirer, der her er Tale om, end man allerede nu har opnaaet. I hvert Fald anbefaler jeg, at man holder sig til en Garantifond paa 10 Mill. Kr. og stemmer for Ændringsforslaget under Nr. 6. I Ændringsforslag under Nr. 17 har Mindretallet opstillet en lidt anden Sammenfætning af Bankbestyrelsen end den, der foreligger i det oprindelige Lovforslag. Det har foreslaaet en Formand for Banken, der skulde være udnævnt af Kongen og pensionsberettiget, medens der i Lovforslaget ikke har været Tale om, hvorvidt der skulde tillægges denne Embedsmand Pension eller ej. Det er dernæst foreslaaet ved hans Side at stille tvende kontrollerende Direktører, valgte af Bankraadet. Med Hensyn til den Maade, hvorpaa disse kontrollerende Direktører overhovedet skulle komme til at fungere, er man i Overensstemmelse med Lovforslaget, der ogsaa har foreslaaet Valg gennem Bankraadet, og Mindretallet er altsaa i saa Henseende gaaet bort fra det oprindelige Regeringsforslag, der forelaa i Samlingen 1886—87. Det forekommer nemlig mig, at disse tvende sibeordnede Bankdirektører saa en noget underordnet Virksomhed som Følge af hele den Maade, hvorpaa Banken nu er lagt til Rette. Thi idet der er frataget Hypotekbankens Afgang til at foretage egentlige Spekulationer paa Pengemarkedet, og idet man har indskrænket dets Virksomhed betydelig, vil — hvad jeg før tillod mig at nævne — Virksomheden for en stor Del blive indskrænket til de egentlige Terminer, og med Hensyn til Omfanget af Forretninger er Virksomheden jo betydelig indskrænket. Det ligger da nær at antage, at Formanden for Banken bliver den egentlige Forretningsfører, bliver en Slags administrerende Direktør, medens de to andre kun blive sibeordnede og supplerende Elementer. Det er derfor, at man fra Mindretallets Side er

fremkommet med den Affattelse af § 12, som findes i Ændringsforslaget Nr. 17, hvilket jeg derfor anbefaler at stemme for. Jeg finder foreløbig ikke Anledning til at fremkomme med flere Bemærkninger.

Dalsgaard: Som ærede Medlemmer ville have set, har jeg paa Blad Nr. 191 tilladt mig at stille et Ænderingsforslag til Ænderingsforslag Nr. 13 i Udvalgets Betænkning, og jeg vilde gerne med et Par Ord begrunde dette Forslag. Meningen med Hypotekbanken er jo den, at man haaber at den Vej at kunne skaffe Grundejerne her i Landet en højere Kurs paa de Obligationer, som udstedes funderede paa Pant i deres Ejendomme, end de Kurser, som nu opnaas, altsaa skaffe de Grundejere, som søge til Kreditforeningerne, billigere Laan, Laan til en lavere Rentefod. Dette Formaal er efter min Mening meget godt; men den første Betingelse for, at dette Formaal skal kunne skidestgøres, er jo den, at Banken bliver ordnet saaledes, at Kreditforeningerne ville slutte sig til den, og at Interessenterne ville gaa til Hypotekbankafdelingerne i Kreditforeningerne. Men naar Hypotekbanken oprettes saadan, at enten Kreditforeningerne ikke ville aabne nogen Hypotekafdeling, eller, selv om de gøre det, Interessenterne ikke ville søge deres Laan i disse Afdelinger, foreslår man fuldstændig sin Hensigt, og det er for mig et stort Spørgsmaal, om man kommer til i mindste Maade at gøre Gavn, naar man opretter Hypotekbanken saaledes, at den ikke faar videre Tilslutning og altsaa ikke faar nogen synderlig Betydning. Det er endog saa for mig et Spørgsmaal, om man saa ikke snarere kan komme til at forkvalte Forholdet paa Obligationemarkedet, saa at man, i Steedet for at højne og fæstne Kurserne, snarere vil komme til at svække dem. Som Lovforslaget var forelagt, havde det efter min Mening adskillige væsentlige Mangler. — Jeg skal i Parentes bemærke, at jeg antager heller ikke, det var Forslagsstillernes Mening, at Forslaget, som det blev forelagt, var tidssvarende, men at det kun blev indbragt i denne Stikfæle, fordi det var i den Form, det sidst forelaa i Folketinget, og at Forslagsstillerne derfor vel naturligt fandt det rigtigt, naar man skulde optage Forhandlingerne om en Hypotekbank igen, at optage Traaden, hvor man sidst havde sluppet den. — Forslaget havde, saaledes som det blev forelagt, efter min Mening tre væsentlige Mangler. Den ene var den, at Garantifonden var for lav. Naar man vil gøre sig Haab om ved Hjælp af Garantifonden i nogen bemærkelsesværdig Grad at have